

Reina de les festes, Belén Ramos, dames de la cort d'honor, president de la Junta de Festes, Toni Carmona, regidora de Festes, Miriam Caravaca, regidora de Família, Silvia Gómez, membres de la corporació municipal, familiars dels homenatjats, senyores i senyors.

1974. Un any que ha passat a la història de la nostra ciutat i a la de les seues vides, les dels 52 matrimonis que ens acompanyen hui en aquest Auditori Municipal dedicat al nostre Fill Predilecte Rafael Beltrán Moner per a protagonitzar l'homenatge amb motiu de les seues noces d'or. Aquell any, Vila-real complia set segles. La vila fundada pel rei Jaume I, que es banya en les aigües del Millars i que custòdia el sepulcre d'un gran sant, com diu l'himne del mestre José Goterris i Francisco Moreno, estava de celebració. Una ciutat mitjana que ja començava a despuntar com a motor econòmic –feia un any que els Fills Predilectes José Soriano i Manuel i Héctor Colonques havien fundat Porcelanosa- i que creixia al voltant d'una història compartida, foradant les dures penyes, fent eixir al sol les aigües, orgullosa del caràcter treballador de la seua gent, de les seues arrels i del seu cor de poble. Una ciutat que, en les albors de la democràcia, ja estava plenament compromesa amb els seus orígens, i per això des d'aquell moment va quedar instaurada la celebració institucional del 20 de Febrer, data de la fundació.

En 1974, Vila-real segellava el vincle amb la seua història i vostés segellaven un vincle en cara més important, el del seu amor. Els he de confessar que també 1974 és ben especial per a mi, doncs és l'any del meu naixement. Els aniversaris són sempre un moment de mirar enrere, de fer balanç dels assoliments i també dels anhels i reptes de futur. 50 anys després, amb satisfacció i orgull, comprove que els vila-realencs i vila-realencques hem construït, amb molt

d'esforç, una ciutat més unida i forta que mai, que amb goig commemora el seu 750 aniversari. I vostés, els matrimonis que celebren les seues nocés d'or, són també l'exemple que quan honradesa, treball i felicitat es combinen per a construir projectes de vida plens i satisfactoris, l'amor no s'acaba. Per això, en aquest acte, els agraïm i reconeixem el seu exemple de constància i èxit que ens inspira i omple d'alegria.

Una vida en comú que segurament va començar uns anys abans del 1974, quan es van conèixer. Aquell moment que va canviar les seues vides. Tal volta al plan de Pasqua amb amics en algun maset, passejant pel Cedre, al cine o potser a les festes, en alguna de les vetlades al Caserío, on aquell 1974 van sonar les cançons de José Guardiola, Rocío Jurado, Mari Trini, Marifé de Triana, Luis Aguilé, Rudy Ventura o Peret, qui triomfava sobre els escenaris amb 'Canta y sé feliz', cançó que ens va representar aquell any a Eurovisión. Temes que ja formen part de la història musical d'un país i estic segur que també de la seua.

Música, i també imatges com les que acabem de veure en el documental, que ens evoquen records inesborrables, memòries que enforteixen els nostres llaços d'unió, que ens fan sentir part d'una comunitat, d'un projecte compartit.

La clau del seu matrimoni de llarg recorregut radica en el respecte, el suport, l'amor, la paciència i moltes altres qualitats úniques que han aportat cadascun de vostés. Malgrat les adversitats, han mantingut el compromís amb els seus valors i amb el seu pacte comú, demostrant que el compromís és la clau d'un amor durador i saludable.

50 anys d'amor, compromís i companyonia. Cinquanta anys de matrimoni no són només una xifra, són el testimoniatge d'una unió indestructible que han cultivat al llarg de les dècades.

Els estudis en psicologia i neurociència acrediten que les relacions de parella felices i duradores es basen en la confiança, la comunicació oberta i l'empatia. John i Julie Gottman, un matrimoni de psicòlegs nord-americans que han investigat amb més de 3.000 parelles al llarg de mig segle, han arribat a la conclusió que el secret de les relacions exitoses radica en xicotetes accions diàries de bondat i afecte. I és precisament això el que vostés han demostrat durant tots aquests anys.

Compartir la vida amb algú significa compartir alegries, tristeses, èxits i fracassos. Però també significa tindre a algú al teu costat per a donar-te suport, per a celebrar amb tu els teus assoliments i per a consolar-te en els moments difícils. Estudis científics han demostrat que les persones que tenen relacions sòlides i satisfactòries són més felices, viuen més temps i tenen una millor salut emocional.

Vostés són un exemple viu de tot això. Han superat obstacles junts, han crescut com a individus i com parella, han construït una família i han creat records inoblidables. El seu amor ha resistit el pas del temps i ha eixit enfortit, de la mateixa manera que la nostra història compartida com a poble, la història de Vila-real, va complint anys, gràcies al vincle indestructible que, després de set segles i mig hem forjat entre tots i totes.

Gràcies per ser el nucli de cohesió i suport en els moments més difícils, per estar sempre ahí amb un somriure i una paraula d'ànim.

Les famílies són el fonament de la societat, i vostés han sabut construir una base ferma i estable per als que els envolten.

Els desitge molts anys més de felicitat; que continuen sent un referent de valors i compromís per a tots nosaltres. Gràcies per fer de Vila-real un lloc millor, gràcies per ser part de la nostra gran família. Enhorabona i moltes felicitats per aquesta merescuda celebració.

Un agraïment a totes les persones que han fet possible aquest acte: al personal de l'Auditori Municipal, a la Junta de Festes, al departament de Protocol i Alcaldia de l'Ajuntament, a l'Arxiu Municipal, als ordenances, a la presentadora, Sheila Gil, i a totes les persones que han col·laborat en el documental.

Que gaudisquen del seu aniversari i per molts anys més de matrimoni i felicitat.

Molt bona vesprada.

Visca Sant Pasqual i visca Vila-real!